

УДК 347.4

УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ ДОРУЧЕННЯ ЗА ЦІВІЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Студ. В.В. Ганенко, гр. БП-1-16

Студ. Г.Л. Амбруш, гр. БП-1-16

Науковий керівник доц. А.А. Телестакова

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою даної роботи є дослідження процедури укладання договору доручення та встановлення її особливостей за цивільним законодавством України.

Завданням є аналіз підходів процедури укладення договору доручення та способів його укладення.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають у зв'язку з укладанням договору доручення за цивільним законодавством України.

Предметом дослідження є порядок укладання договору доручення за цивільним законодавством.

Результати дослідження. Теоретичною основою дослідження є праці таких науковців-цивілістів, як Н.В. Федорченко, А.А. Сайфутдинов, Б.І. Пугінський, А.А. Телестакова та інших.

Слід зазначити, що щодо договору доручення було проведено та захищено лише одне дисертаційне дослідження Н.В. Федорченко, тому звернення до його дослідження з врахуванням його розповсюдження в цивільному обороті є актуальним практично обґрунтованим.

Договір доручення є правочином, тобто вольовим актом, який характеризується узгодженими вольовими діями сторін договору доручення для настання визначених ними юридичного ефекту, тобто юридичні наслідки договору настають тому, що їх настання бажали учасники договору.

В літературі зверталась увага на те, що в основі будь-якого договору лежить розрізнення інтересів сторін, індивідуальність відокремленість. Узгодження індивідуальних волевиявлень сторін договору передбачає три основні етапи: ініціювання процесу формування згоди, згоду, а також закріплення її реалізацію узгодження дій у договірному акті.

Як зазначає А.А. Сайфутдинов в будь-якому разі юридичний зміст здійснення укладання договору доручення полягає у узгодженні довірителем і повіреним волі щодо істотних умов договору доручення. У будь-якому способі укладення договору доручення має значеннясостисто-довірчий момент. Він виражається в тому, що укласти договір при нормальному розвитку відносини можуть тільки ті особи, які довіряють один одному. У разі відсутності довіри договір не укладається. Таким чином, фідуціарний характер проявляється не тільки у самому договорі доручення вже після його укладення, але й у переддоговірних відносинах, на етапі укладання договору. Слід зауважити, що В.А Васильєва вважає, що фідуціарність договору доручення не впливає на його суб'єктний склад, оскільки ознака фідуціарності швидше за все базується на взаємній довірі, передбачуваній чесності, а не тільки на особистому знайомстві.

Оскільки предметом договору є діяльність повіреного, що припускає певну тривалість в часі, оскільки практично неможливий збіг у часі укладення і виконання доручення на

думку Н.В. Федорченко, застосувати норму ст. 206 ЦК України до договору доручення не можна

Ст. 207 ЦК України передбачає можливість укладання договору доручення у письмовій формі і шляхом обміну телеграмами.

Для безоплатного договору доручення, якщо він укладається без участі юридичної особи, якщо немає прямої вказівки закону про укладання його в письмовій формі й відсутнія угода сторін на цей рахунок, досить усної форми незалежно від того які, цінності є предметом дорученої повіреному угоди.

А.А. Сайфутдинов вказує на те, що особливості укладення договору доручення обумовлені у першу чергу тим, що при вчиненні даного договору звичайно оформляється довіреність. У цьому випадку процедура укладення залежить від порядку (способу) оформлення договору. Якщо договір доручення укладається у вигляді єдиного документу, підписаного сторонами, з видачею довіреності, то процедура виглядає наступним чином:

- оферта й акцепт під час підписання договору доручення повіреним і довірителем;
- додаткова дія в рамках акцепту у формі видачі довіреності.

Він вважає, що сукупність дій по видачі довіреності довірителем і її прийняття повіреним має ряд правових значень:

- правопідтверджаюче - підтверджується факт існування договору доручення. Видачу довіреності у відносинах з дорученням потрібно визначити як додаткову право підтверджаючу дію акцептного характеру. Саме тому якщо довіритель ухиляється від виконання свого обов'язку по видачі довіреності, то цю обставину слід розцінювати як його відмову від виконання договору.

- правозасвідчує - засвідчує можливість повіреного діяти від імені довірителя у справах із третіми особами.

В іншій ситуації, коли договір доручення оформляється у вигляді видачі довіреності, процедура його укладення виглядає трохи по-іншому:

- видача довірителем довіреності як письмова оферта;
- акцепт у формі конклюдентних дій – прийняття повіреним доручення, після чого він приступає до здійснення повноважень, які визначені в даному документі. В останньому випадку договір буде вважатися укладеним з моменту виконання зазначених дій.

Висновки. Укладанню договору доручення передує виникнення особливих довірчих відносин, за відсутності яких укладання договору доручення неможливе. Укладання договору доручення припускає узгодження істотних умов договору з можливістю розширення його предмета і сфери застосування за рахунок включення дій фактичного (посередницького) характеру.

Ключові слова: договір доручення, довіреність, представництво, цивільне законодавство України, повноваження.

ЛІТЕРАТУРА

1. Цивільний кодекс України : Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. №№40-44. Ст. 356
2. Дихта Н.М. Укладання договору доручення за цивільним законодавством України / Н.М. Дихта // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – Серія Право. – Вип. 34. Т. 1. – 2015. – с. 87-90.
3. Сайфутдинов А.А. Договор в гражданском праве РФ : дис...к.ю.н : спец 12.00.03. / А.А. Сайфутдинов . – Казань, 2006 – 191 с.
4. Федорченко Н.В. Договір доручення : дис. ... к.ю.н. /12.00.03. Федорченко Н.В. – К., 2004.—223 с.
5. Мірзоян А.А. Договір доручення за римським та за сучасним цивільним правом України / А.А. Мірзоян. – К.: Київський міжнародний університет, 2003. – с. 59-65.